

Ο Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος για τη μητρική σχέση της Παναγίας με όλους τους ανθρώπους

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος χοροστάτησε το απόγευμα της Δευτέρας 10 Αυγούστου 2026, στην ακολουθία του Εσπερινού και της Ιεράς Παρακλήσεως προς την Υπεραγία Θεοτόκο, στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Τ.Κ. Στεφανιάδος.

Μέσα στο κατανυκτικό κλίμα των ημερών του Δεκαπενταυγούστου, οι πιστοί

συμμετείχαν στην Ιερά Ακολουθία και στράφηκαν με πίστη και ελπίδα προς το πρόσωπο της Παναγίας, καθώς η Εκκλησία οδεύει προς την κορυφαία θεομητορική εορτή της Κοιμήσεως και της ενδόξου Μεταστάσεώς της.

Στο κήρυγμά του, αναφερόμενος στη μεγάλη εορτή που πλησιάζει, τόνισε ότι «ήδη

βρισκόμαστε οδεύοντας προς το τέλος αυτής της ευλογημένης περιόδου της προετοιμασίας μας για να εορτάσουμε το Πάσχα του καλοκαιριού», δηλαδή «την κοίμηση της Παναγίας Μητέρας του Θεού και την ένδοξη μετάστασή της εις τους ουρανούς».

Όπως χαρακτηριστικά σημείωσε, μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία «δεν λυπούμαστε,

δεν ομιλούμε για θάνατο, αλλά ομιλούμε περί της κοιμήσεως της Παναγίας Μητέρας του Θεού».

Η Κοίμηση της Θεοτόκου αποτελεί ένα γεγονός που εισάγει τον άνθρωπο στο μυστήριο της παρουσίας του ζώντος Θεού και στην εμπειρία της αποκάλυψής Του.

Ιδιαίτερα αναφέρθηκε στη μητρική σχέση της Παναγίας με όλους τους ανθρώπους. Η Θεοτόκος είναι Μητέρα όλων μας, «γιατί εγέννησε τον Δημιουργό του κόσμου».

Ως δημιουργήματα του Θεού, κατά χάριν και υιοθεσία γινόμαστε και παιδιά της Παρθένου. Γι' αυτό και οι πιστοί προσέρχονται στα ιερά εικονίσματά της, την προσκυνούν, την παρακαλούν και εναποθέτουν σε εκείνη «την ελπίδα μας, τη χαρά μας, τη θλίψη μας, τον πόνο μας, την ασθένειά μας», ζητώντας να είναι παρούσα και να τους ενδυναμώνει.

«Αυτό βέβαια, καταλαβαίνετε, δεν θα το κάναμε σε ένα νεκρό πρόσωπο, αλλά σε ένα ζωντανό ή καλύτερα αϊζωο πρόσωπο, όπως είναι το πρόσωπο της Παναγίας Μητέρας του Θεού», υπογράμμισε.

Στη συνέχεια, ανέπτυξε τη θεολογική σημασία της Κοιμήσεως και της

Μεταστάσεως της Θεοτόκου. «Δεν μπορούσε να υποστεί η Κυρία Θεοτόκος θάνατον», καθώς μέσα στην παρθενική της μήτρα εσκήνωσε το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος.

Η Παναγία έγινε «ένθεη» και «θεοειδής», μετέχοντας στη δόξα της Τριαδικής Θεότητας. Γι' αυτό και η Κοίμησή της συνδέεται με το «Πάσχα του καλοκαιριού».

Όπως εξήγησε, η λέξη Πάσχα είναι εβραϊκή λέξη και σημαίνει «πέρασμα, διάβαση εκ του θανάτου εις την ζωή». Έτσι, η Εκκλησία δεν ομιλεί για θάνατο της Παναγίας, αλλά για την Κοίμησή της και την ένδοξη Μετάστασή της στους ουρανούς.

Η πίστη αυτή ενισχύεται και από το γεγονός ότι ο αναστημένος Χριστός δεν θα μπορούσε να αφήσει τη Μητέρα Του, εκείνη που Τον φιλοξένησε «εννέα ολοκλήρους μήνες μέσα στην παρθενική της μήτρα», να φθαρεί όπως φθείρονται οι άνθρωποι μετά την ταφή τους.

Ιδιαίτερη αναφορά έγινε και στην παράδοση της Εκκλησίας σχετικά με την προετοιμασία της Θεοτόκου. Όταν ο Αρχάγγελος Γαβριήλ την ενημέρωσε ότι πρόκειται να φύγει από αυτή τη ζωή, όλη η προετοιμασία της, όπως αναφέρουν οι Πατέρες και η εκκλησιαστική παράδοση, «δεν ήταν προετοιμασία για θάνατο αλλά για ύπνο σωματικό».

Με αφορμή την περίοδο του Δεκαπενταυγούστου, υπογράμμισε ότι και η δική μας

προετοιμασία για τη μεγάλη εορτή δεν είναι απλώς μια εξωτερική διαδικασία.

Από την πρώτη Αυγούστου, με τις Ιερές Παρακλήσεις, τη νηστεία, την εξομολόγηση, την πνευματική προετοιμασία και τη συμμετοχή στις Θείες Λειτουργίες, οι πιστοί καλούνται να προετοιμάσουν την καρδιά τους για να συμμετάσχουν στην πανήγυρη της Εκκλησίας.

«Αυτή είναι η πανήγυρη της Εκκλησίας», τόνισε, επισημαίνοντας ότι όλα τα άλλα είναι όμορφα και αναγκαία, όμως το πνευματικό γεγονός είναι εκείνο που «θα πρέπει να συνέχει την καρδιά μας και να μας προετοιμάζει, να μας αγάλλει, να μας κάνει να χαιρόμαστε και να ενωνόμαστε με την Παναγία Μητέρα του Θεού».

Το ίδιο μυστήριο της Κοιμήσεως συνδέεται και με τους Αγίους, τους φίλους του Θεού, οι οποίοι «δεν έχουν θάνατο», αλλά βιώνουν την παρουσία του Θεού διαχρονικά μέσα στη ζωή της Εκκλησίας και ενώνονται με τον Χριστό και μαζί μας.

Κατακλείοντας, αναφέρθηκε στον προσωπικό πνευματικό αγώνα κάθε ανθρώπου, ο οποίος καλείται να μεταποιήσει «αυτόν τον πόνο και τη θλίψη και το τραγικό γεγονός του θανάτου» και να το κάνει «κοίμηση». Για να γίνει αυτό χρειάζεται αγώνας, καλλιέργεια της πίστης και εμβάθυνση στα πνευματικά γεγονότα της Εκκλησίας «δια των πνευματικών γυμνασμάτων», όπως λέγει ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός.

Έτσι ο άνθρωπος μπορεί να κατανοήσει βαθύτερα τι σημαίνει το «Πάσχα του καλοκαιριού», τι σημαίνει η Κοίμηση της Παναγίας και η ένδοξη Μετάστασή της, ένα γεγονός που δεν μπορεί να κρατήσει ο τάφος.

«Όλη η θεολογία της Εκκλησίας μας είναι αναπτυγμένη σε δύο κενούς τάφους», ανέφερε χαρακτηριστικά, «στον Πανάγιο Τάφο που είναι ο κενός τάφος του Αναστημένου Χριστού και στο κενό μνημείο της Γεθσημανής που είναι ο κενός τάφος της Παναγίας».

Με την ευχή να εορταστεί η Κυρία Θεοτόκος με πνευματική χαρά και ουσιαστική

συμμετοχή στο μυστήριο της εορτής, εξέφρασε τη χαρά του για την παρουσία των πιστών και αναφέρθηκε ακόμη στην ανάγκη να διατηρηθεί ζωντανός ο τόπος, ώστε να συνεχίσει να δίνει τη μαρτυρία του διαχρονικά μέσα στην ιστορία.

Η Ιερά Παράκληση ολοκληρώθηκε μέσα σε κλίμα κατάνυξης, με τους πιστούς να

προσέρχονται ενώπιον της Παναγίας, ζητώντας τη σκέπη, την προστασία και την ενίσχυσή της.

